

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 05 octombrie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Dan. 12:4, 9-10**: „...”.

Am spus-o înainte în camera de rugăciune: eu cred că în acest sfârșit de săptămână nimeni nu va pleca din acest loc nesalvat și toți vor trăi personal harul lui Dumnezeu. Vom serba în seara aceasta Cina, iar mâine vom avea botezul. Dorim ca toți să ajungă la țintă, dar pentru aceasta este necesar ca El să-Și înceapă lucrarea Lui în viața noastră. El trebuie să înceapă această lucrare; iar dacă aceasta nu s-a întâmplat încă, atunci prin harul Lui să se întâmple în seara aceasta. El, care a început lucrarea Lui în noi, o va desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Sale.

Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze în mod deosebit pe toți cei ce ați venit. Cine și pentru ce scop ar veni aici? Doar să fie aici pentru un sfârșit de săptămână? Astăzi suntem adunați aici din douăzeci și trei de națiuni diferite. Cine ar călători 1.500 de km cu mașina doar ca să fi fost undeva? Dar Domnul a făgăduit o foamete pe care El o va trimite, o foame după auzirea Cuvintelor Sale sfinte. Cu adevărat suntem foarte mulțumitori că acest timp a sosit. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații care sunt aici și îndeosebi pe frații slujitori.

Vom intra direct în cercetarea Cuvântului. În introducere a fost citit cuvântul din Dan. 12: *„Pecetluiește, ține ascunse aceste cuvinte până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește....Mulți vor fi curățați, separați, albiți și lămurii”*, și pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Dumnezeu S-a îngrijit pentru ca ceea ce a fost făgăduit și scris în prorocia biblică să devină realitate în timpul nostru.

Nu vom intra în detaliile lucrurilor care se petrec între națiuni. Încurcătura și nedumerirea vor veni. Toți vorbesc de încălzirea globală, de schimbările de climă și tot ce se întâmplă. Domnul a spus că atunci

când El va repara dauna și va lega rănilor poporului Israel atunci lumina soarelui va fi de șapte ori mai puternică și lumina lunii va fi așa de puternică cum este lumina soarelui acum, după cum a spus Domnul Dumnezeu și a lăsat scris în Is. 30:26. Ne uităm apoi la toate celelalte versete biblice referitoare la întoarcerea Israelului înapoi în țara făgăduinței, și ceea ce a spus Domnul nostru: „El a găsit Israelul ca pe niște struguri în pustiu, a văzut pe părinții lor ca pe cele dintâi roade ale unui smochin în primăvară”, și a spus: „*De la smochin învățați pilda lui...*”.

Dacă vedem ce se petrece în timpul nostru și în școli, atunci nu mai poți înțelege. Tot ceea ce se învață, ce aud copiii și ce li se spune! Dar a sosit timpul pentru separare și chemare afară. Noi suntem în această lume, dar nu din această lume. Noi nu vom putea schimba și nici opri nimic. Totul se va întâmpla. Marea lepădare de credință va avea loc. Noi am spus acest lucru înainte. Teologii au spus că „Dumnezeu nu este masculin. Ci Dumnezeu este și feminin și masculin”. Dacă auzim aceste blasfemii; unde am ajuns? Unde a ajuns așa zisa creștinătate? În exterior o formă de evlavie. Se mai cântă cântări creștine și sunt citite texte, dar ei nu mai cred ce și cum spune Scriptura.

Astăzi doresc să-l evidențiez în mod deosebit pe Avraam ca fiind tatăl credinței. Domnul a vorbit cu el personal, el L-a crezut pe Dumnezeu, și ceea ce Domnul a făgăduit s-a împlinit. Noi suntem sămânța divină a lui Avraam, a făgăduinței și credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Am observat că din Ex. 4 până în Ex. 13 ne este arătată chemarea lui Moise și ieșirea afară a poporului Israel: „Strânge-Mi pe poporul Meu”. Apoi el a mers la faraon și i-a poruncit: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL lasă pe poporul Meu să plece”. De zece ori, zece urgii, apoi a sosit marea zi când mielul a fost junghiat, sângele a fost vărsat și aplicat pe ușorii ușii, și Domnul Și-a condus poporul afară. Scumpii mei frați și surori, în acest context doresc să citesc doar două versete. În Ex. 7 sunt scrise minunatele cuvinte ale însărcinării pe care a primit-o Moise de la Domnul.

Citim din Ex. 7 de la vers. 16: „și să zici lui faraon: «Domnul Dumnezeul evreilor m-a trimis la tine cu făgăduința, să-ți spun

(poruncesc): *«Lasă pe poporul Meu să plece....»*”. Aceasta a fost porunca și ea a devenit realitate. Citim mai departe: *„...ca să-Mi slujească în pustiu. Dar iată ca până acum n-ai ascultat”*.

Dragilor, noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru că El S-a îngrijit. Toți trebuiau să se plece pentru ca voia lui Dumnezeu să se poată întâmpla. Dar ceea ce îmi este pe inimă este scris în Ex. 13.

Citim din Ex. 13:21-22: *„Domnul mergea înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții”*.

Domnul însoțea poporul Său de legământ pe care El l-a răscumpărat și l-a condus afară în libertate. A făcut cu ei acest lucru puternic, i-a călăuzit ziua și noaptea, ziua într-un stâlp de nor, iar noaptea într-un stâlp de foc pentru ca să le lumineze drumul pe care trebuia să meargă poporul Lui.

Scumpii mei frați și surori, noi nu putem altfel decât să-I dăm slava și cinstea Domnului Dumnezeuului nostru. N-am auzit noi despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru? Ca niște răscumpărați și eliberați, ca niște conduși afară, separați, nouă ne-a luminat calea, zi și noapte. N-a existat un 20 ianuarie 1950, când stâlpul de foc s-a coborât asupra fratelui Branham? Înaintea miezului nopții, fotografii, domnii Ayers și Kipperman, au venit la fratele Branham la hotel și l-au întrebat: „Știi că deasupra capului tău era o lumină supranaturală care arată ca un stâlp de foc?” Iar fratele Branham le-a zis: „Aceasta nu s-a întâmplat datorită mie. Aceasta s-a întâmplat pentru voi”. Apoi fotografia a fost trimisă pentru expertiză la Washington, și în 29 ianuarie 1950 Dr. George J. Lacy a confirmat că această lumină supranaturală s-a coborât cu adevărat, altfel ea n-ar fi putut fi fotografiată de obiectivul camerei.

Ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru? Poporul Lui este strâns. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca să pună pe sfeșnic mesajul original. Poporul lui Dumnezeu a fost strâns împreună și chemat, iar noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă că s-a făcut lumină în timpul serii. În ultima scrisoare circulară am amintit și scris acest

lucru. Fratele Branham a amintit acest verset, că în timpul serii se va arăta lumina. Lumina s-a arătat. Domnul ne-a luminat calea pe care trebuie să pășim.

Aceste două adunări să slujească celor care nu s-au decis încă pentru Domnul. Ei să ia decizia și să creadă în Isus Hristos, Răscumpărătorul care Și-a vărsat Sângele pe crucea Golgotei, a plătit prețul, a acoperit vina, a iertat păcatul și ne-a mântuit prin har, dăruindu-ne iertarea și împăcarea. În al doilea rând, înnoirea, nașterea din nou prin Duhul lui Dumnezeu, iertarea, împăcarea, prin Sângele Mielului. Dar apoi viața nouă divină, în noi, lucrată prin Cuvânt și Duh. Cuvântul este sămânța. Maria a primit făgăduința, Duhul Sfânt a venit peste ea și astfel a fost născut Fiul lui Dumnezeu. Tot așa este și cu noi. În Osea 1:10 este scris: „și de unde li se zicea: «Nu sunteți poporul Meu», li se va zice: «Copiii Dumnezeului Celui viu!»”. Zămisliți prin Duhul Sfânt pe baza Cuvântului lui Dumnezeu care a fost sădit în noi ca sămânță.

Scumpei frați și surori, ne uităm în urmă la o îndelungată perioadă de timp în care am purtat adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi ne uităm pe întregul pământ. Întreaga lume este cercetată de harul lui Dumnezeu și a auzit despre ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, și oameni dăruiesc credință. Doresc să citesc din Rom. cap. 1, primele două versete. Doresc ca voi să știți ce înseamnă să ai o chemare divină, o trimitere, să porți o responsabilitate înaintea Dumnezeului Celui viu pentru a purta Cuvântul Său sfânt.

Citim din Rom. 1:1-2: „Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi”.

Mai departe în cap. 10 Pavel scrie că credința vine din predică, iar predica vine din Cuvânt. Predica nu vine din citate, pe care poți să nu le înțelegi și le poți interpreta greșit. Adevărata predică a Evangheliei veșnic valabile trebuie să vină din Cuvânt pentru ca credința noastră să fie conform Scripturii. Cu adevărat noi să fim dintre aceia care au fost conduși afară, au fost separați, să fim dintre aceia cărora le-au fost descoperite tainele care au fost ascunse până în vremea sfârșitului. Noi trăim în vremea sfârșitului și cu adevărat nouă

ne-a fost descoperit totul prin har. Fie că este vorba despre Dumnezeire, botez, căderea în păcat sau orice taină ascunsă, nouă ne-a fost descoperită; la fel și necesitatea răscumpărării noastre, totul ne-a fost descoperit.

Cine a putut spune vreodată: „Îngerul Domnului a fost în camera mea și mi-a spus ce s-a întâmplat în aceeași zi înainte de masă cu Șarpele și ce s-a întâmplat după amiază cu Adam”. Lui i-a fost spus exact cum a avut loc căderea, printr-o zămislire trupească. Cuvântul „zămislire” în acest context este foarte important. Domnul nostru a trebuit să vină ca Răscumpărător, ca Fiu. Despre El este scris: „Tu ești Fiul Meu. Astăzi te-am zămislit”. Atunci, în Grădina Eden, Vrăjmașul a fost acela care zămislise. Iar aici era Dumnezeu care a zămislit, pentru ca paguba să fie reparată și să ne dăruiască răscumpărarea și eliberarea, prin har.

Mergem la Rom. 1:5 unde este scris: „*prin care am primit harul și apostolia...*”. Pentru ce scop? „...*ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate Neamurile*”. Acesta este adevăratul sens și scop divin al unei chemări adevărate și al unei propovăduiri: ca să aducă la ascultarea credinței pe toate Neamurile.

Pentru că astăzi vom serba Cina, permiteți-mi să spun acest lucru clar și deslușit. Să aibă parte de Cină numai cine crede din inimă că Isus Hristos, ca Miel al lui Dumnezeu, Și-a vărsat Sângele Său pe crucea Golgotei pentru iertarea și împăcarea noastră, și cine, convins, L-a acceptat și primit pe Isus Hristos și poartă siguranța în inimă: „Eu am primit har, sunt o proprietate a Domnului. Vina mea este iertată. Tot ce a fost nu mai este”. Cine dorește să aibă parte de Cină trebuie să știe că mai întâi trebuie să primească și să trăiască ceea ce ne-a fost dăruit prin crucea Golgotei. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Aici am putea aminti Is. 53:5, pedeapsa noastră a fost pusă pe El pentru ca noi să avem pace, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Așadar, fie ca fiecare care are parte de Cină să primească acest har, să-L primească pe Domnul ca Domn și Răscumpărător și să creadă din inimă că iertarea prin Sânge este valabilă și pentru el, să accepte și să primească ceea ce ne-a dăruit Domnul prin har.

În Rom. 1:16 Pavel scrie: „Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a iudeului, apoi a grecului”. Tot așa și nouă celor din toate popoarele, neamurile și limbile.

Evanghelia este puterea lui Dumnezeu. Miezul Evangheliei propovăduiește ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea Golgotei. Așa cum a spus Pavel: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit”(1 Cor. 2:2). Și el a putut spune: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2:20). Puternic!

Frați și surori, noi nu doar citim aceste cuvinte. Fie ca aceasta să se întâmple astăzi, în această seară, în mijlocul nostru și în toate popoarele și limbile, începând din Noua Zeelandă și Australia până la marginile pământului. Noi cântăm cântarea „Ei vin din est și din vest”. Iar mie mi-a venit gândul că ar trebui ca noi să ne includem în această cântare și să spunem: „Noi venim din est și din vest”. Nu „ei vin...”. Cine sunt acești „ei”? Noi suntem aceia, tu și eu, noi care suntem strănși aici înaintea Domnului, noi venim din est și din vest, din sud și nord, venim din Montreal, Ottawa, venim de pretutindeni, din toate popoarele și limbile, pentru ca astăzi, în această seară mesajul mântuirii să devină o putere divină în noi, ca să primim o mântuire deplină, o eliberare deplină pentru ca noi să trăim personal ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

Nu demult am ascultat o predică vorbită de fratele Branham în anul 1957, era o propovăduire evanghelică puternică. În anii '50 fratele Branham n-a vorbit de taine, el propovăduia Evanghelia prin puterea lui Dumnezeu iar apoi chema la credință și pocăință. Iar în final spunea: „Numai dacă voi credeți că răscumpărarea a fost isprăvită. Nu se va întâmpla când veți veni în față la rugăciune, ci s-a întâmplat deja. Voi puteți primi și lua cu voi mântuirea și vindecarea voastră pentru că totul s-a întâmplat deja pe crucea Golgotei”. Și astăzi noi dorim să acceptăm și să primim tot ceea ce ne-a fost dăruit prin Golgota. Apoi, când vom frânge pâinea și vom binecuvânta paharul, prin credință deplină să fi primit și acceptat, convinși de lucrarea de răscumpărare isprăvită. Cum Însuși Domnul nostru a spus, și este scris: „ori de câte

ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El”. Acesta este miezul vestirii noastre. Cum a fost la Pavel așa este și cu noi. Îi mulțumim lui Dumnezeu din inimă pentru aceasta.

Apoi în Rom. 1:18 este scris: *„Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor care înăbușă adevărul în nelegiuirea lor”*.

Scumpii mei frați și surori, pentru mine astăzi este o zi deosebită, aproape o zi jubiliară. Mă uit la toți acești ani în urmă, mă uit la mulți care și-au dedicat viața Domnului. Așadar adevărul nu mai trebuie înăbușit mai departe, ci adevărul trebuie să fie pus pe sfeșnic. Acest lucru l-am făcut din însărcinarea lui Dumnezeu prin har.

Înainte să mergem la locurile din Corinteni permiteți-mi să citesc din Efes. 2. Mai întâi citim din Efes. 2:4-5: *„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți)”*. Ce afirmație!

Noi am fost răstigniți împreună cu Hristos, am murit împreună cu El și tot împreună cu El am înviat la o viață nouă, prin har. Și în acest loc am accentuat deseori acest lucru, că viața este în sânge. De aceea Domnul nostru Și-a vărsat Sângele pentru ca viața Lui divină veșnică să se poată întoarce peste gloata răscumpărată, iar noi am primit harul, iertarea, împăcarea și viața veșnică.

Am putea citi mai departe din Efes. 2:15: *„Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea”*. A surpat dușmănia. *„și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduiriile ei, ca să facă pe cei doi să fie în El însuși un singur om nou, făcând astfel pace”*.

Cine are pace cu Dumnezeu nu va produce nicio neliniște, nicio tulburare. El Îi va mulțumi lui Dumnezeu din inimă. Un poet de cântare cântă *„Când pacea lui Dumnezeu îmi străpunge inima atunci inima mea se bucură și tresaltă”*.

Efes. 2:20: „fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos”.

Scumpii mei frați și surori, noi trăim la sfârșitul timpului harului. Revenirea lui Isus Hristos este aproape. Însărcinarea: „Strânge-Mi pe poporul Meu ca să asculte Cuvintele Mele”. Exemplul lui Avraam trebuie să ne meargă la inimă. El L-a crezut pe Dumnezeu iar acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire. Mulți cred în Dumnezeu, probabil câteva miliarde, nu știu. Dar cine din timpul nostru Îl crede pe Dumnezeu? Cine crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu? Cine crede ceea ce a spus Dumnezeu? Și Diavolul crede în Dumnezeu, și tremură, așa a spus-o și scris-o apostolul Iacov în Iac. 2:19. Credința și ascultarea aparțin împreună.

Citim locul din Gen. 15:5-6: „Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: «Uită-te spre cer și numără stelele dacă poți să le numeri.» Și i-a zis: «Așa va fi sămânța ta (urmașii tăi).» Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire”.

Ne referim la Rom. 4:3. Noi Îl credem pe Dumnezeu din inimă, credem mesajul, credem că Domnul a dat o însărcinare divină care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Mesajul original, Cuvântul sfânt și original al lui Dumnezeu propovăduit devine o putere divină în noi toți. Astăzi noi Îl putem trăi pe Dumnezeu, prin har. Mai putem citi multe locuri unde este scris că Avraam L-a crezut pe Dumnezeu.

Mergem la Gen. 17:13: „Va trebui tăiat împrejur...”. Aici era vorba de tăierea împrejur. Nici nu dorim să intrăm în amănunte, dar Dumnezeu a încheiat un legământ. Tăierea împrejur trebuia făcută cu Avraam și cu toți care erau împrejurul său, ca aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Ca să fie accentuat: acolo s-a întâmplat, tăierea împrejur trebuia să aibă loc pentru ca legământul care a fost rupt să fie restabilit. Dar aceasta nu este tema noastră de astăzi. Repede doresc să mă întorc înapoi ca să amintesc un singur verset.

Citim Rom. 4:3: „Căci ce zice Scriptura? «Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.»”.

Scumpii mei frați și surori, eu sunt convins că noi Îl credem pe Dumnezeu. Și pentru că noi Îl credem pe Dumnezeu noi am primit

neprihănirea divină. Mai mult nu poți face decât să-L crezi pe Dumnezeu. Și dacă noi credem ceea ce a spus și făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său atunci noi știm că El a preluat responsabilitatea pentru împlinire, la fel de sigur cum au fost descoperite în viața lui Avraam alegerea, credința, ascultarea, totul. Din Ur, Haldea a fost chemat afară, apoi a primit făgăduința, apoi el a crezut făgăduința, apoi a avut loc confirmarea. Dumnezeu i-a zis: *«Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.»* (Gen. 22:2). Apoi ascultarea lui Avraam care a fost descoperită. Scumpii mei frați și surori, fie ca să se întâmple așa cu noi toți.

Repet. Evanghelia scumpă, sfântă, mesajul divin al mântuirii să devină o putere atât de mare pentru noi. Pentru că mai este scris, Fap. 4:12, că: *„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți”* decât în Numele Domnului nostru iubit Isus Hristos. Noi îl primim, credem din toată inima și Îl rugăm pe Domnul ca El să ne dăruiască și ascultarea.

Acum trecem la partea Cinei. Noi toți știm că Cina a avut loc în timpul Cinei pascale care era o aducere aminte a lucrurilor care au avut loc la ieșirea din Egipt, a ceea ce s-a întâmplat cu Israelul atunci. La Cina pascală Domnul a luat pâinea, a mulțumit și a frânt-o. El a legat împreună Vechiul și Noul Testament. Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că noi serbăm Cina biblic, așa cum ne-a fost lăsat în Scriptură. Citim din Ex. 12 pentru ca toți să știe unde este legătura din Vechiul Testament.

Citim din Ex. 12:6: *„Să-l păstrați până în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia; și toată adunarea lui Israel să-l înjunghie seara”*.

Dragilor, aici este o taină. Mai întâi: „Lasă pe fiul Meu, întâiul Meu născut să plece”. Dar apoi a fost adunarea lui Israel, poporul chemat afară care a compus adunarea. De aceea este scris: *„și toată adunarea lui Israel să-l înjunghie seara* („între cele două seri” – lb. germ.)”. În Israel există apusul soarelui, când începe seara, iar apoi la începutul întinericului se încheie această perioadă și începe o alta. De aceea este scris „între cele două seri”. În această perioadă, între apusul

soarelui și începutul întinericului, între cele două seri, erau aduse toate jertfele.

Citim mai departe din Ex. 12:13: „*Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului*”.

Dragi frați și surori, o mai spunem o dată. Răscumpărarea s-a isprăvit. Îngerul nimicitor trebuie să treacă pe lângă noi în această seară. Noi toți ne punem sub Sângele Mielului și spunem: „Iubite Domn, noi credem din toată inima că Tu Ți-ai vărsat Sângele noului legământ și că noi avem mântuirea și ocrotirea sub Sânge.

Citim în Mat. 26:19-20: „*Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus și au pregătit paștile. Seara (când s-a înserat), Isus a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi*”. Apoi este descris exact ceea ce a făcut Domnul nostru, cum s-au petrecut toate aceste lucruri, fie cu pâinea, fie cu paharul, totul este scris foarte clar.

Mat. 26:26-28: „*Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor; zicând: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.» Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: «Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu...*”. Aici El vorbește de sângele Lui. „...*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.*”

Trebuie să înțelegi foarte bine vorbirea biblică. Paharul nu a fost vărsat, paharul a fost băut. Dar Sângele Lui, Sângele Răscumpărătorului a fost vărsat. Isus a indicat spre Sine: „...*sângele Meu, sângele care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.*” „*Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu*”(vers. 29).

Cu adevărat suntem mulțumitori pentru claritatea Cuvântului lui Dumnezeu. Apoi direct trecerea. Scumpii mei frați și surori, permiteți-mi să accentuez ceea ce a spus Pavel în 1 Cor. 5:7 în legătură cu Cina.

Citim 1 Cor. 5:7: „*Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți fără aluat; căci Hristos, Paștile nostru, a fost jertfit*”.

Aici avem o muștrare și un îndemn. Înainte de a trece la Cină ne putem cerceta personal. Am aruncat noi afară tot aluatul vechi, toate tradițiile și datinile, tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu? Le-am aruncat pe toate afară și nu mai este nimic de găsit în noi? Ci doar plămădeala nouă pe care a făcut-o Dumnezeu în noi, prin har. Nicio învățătură care are aluat vechi în ea! Nu. Ci este propovăduită numai învățătura biblică curată a lui Dumnezeu, prin har.

Apoi bineînțeles în 1 Cor. 10:16-17 citim versetele prețioase: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?*”. Așadar aici este legătura, este părtașia, legătura. Dumnezeu a refăcut această legătură, Îi mulțumim pentru aceasta. „*Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine*”.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Scumpii mei frați și surori, noi n-o spunem din mândrie. Amintim aceasta cu o mare durere, privitor la cei din Statele Unite și toți care stau sub influența lor. Nu este adusă o pâine care să fie frântă, ci totul este gata deja și pus pe masă. Apoi nu vine un pahar, ci este adusă o tavă cu sute de păhărele care sunt puse toate frumos unul lângă altul. Apoi oamenii vin și iau un păhărel de lichior și îl beau.

Vă spun aceasta cu o inimă împovărată. În 12 decembrie 1965 în adunarea lui Pearry Green din Tucson, acolo unde fratele Branham a ținut ultima predică, Cina a fost sărbătorită în acest mod nebiblic cu sute de păhărele. De repetate ori Pearry Green mi-a spus: „Eu nu mă pot ierta pentru faptul că l-am obligat pe fratele Branham să sărbătorească Cina cu noi în acest mod nebiblic”. Nu știu ce aș fi făcut eu acolo. În 12 decembrie 1965 în adunarea lui Pearry Green din Tucson Cina a fost sărbătorită cu păhărele de lichior.

Trebuie descoperit din partea lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să devină o putere divină, trebuie să avem un respect

sfânt față de Cuvântul lui Dumnezeu. Este scris că la sărbătoarea pascală a fost adusă o pâine care a fost pregătită fără aluat vechi, Domnul a luat această pâine, a mulțumit pentru ea, apoi a frânt-o și a împărțit-o. Exact așa am făcut-o și noi. Îi mulțumesc Domnului. Acest lucru nu-l spun din cauza mea. Aceasta o spun spre cinstea lui Dumnezeu. De la început noi n-am luat Cina duminica dimineța, ci de fiecare dată seara. Nu poți sărbători Cina de seară dimineța. În toți anii, începând de la prima adunare din anul 1958, începând cu prima zi, Dumnezeu ne-a dăruit har să lucrăm biblic, și prin har să luăm și să sărbătorim Cina Domnului în mod biblic și s-o luăm așa cum este scris.

Apoi locurile din Ioan 13 unde este scris despre spălarea picioarelor. Cu siguranță pentru mulți este un lucru nou. Eu cred că toți sunt de acord cu aceasta. Citim din Ioan 13:4-5: *„S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar și S-a încins cu el. Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins”*. Apoi în vers. 14 spune: *„Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora”*.

Așadar, nu „dacă vă convine sau dacă doriți”, ci o datorie sfântă. Să urmăm totul în ascultare. Să nu întrebăm prea mult: „De ce? De ce?” De ce să întreb și iarăși să întreb «De ce este scris așa?»? Trebuie să devenim împlinitori ai Cuvântului, prin har.

Fie ca toți care sunt astăzi aici să-și dedice viața lor Domnului. Și cei care nu sunt botezați și doresc să se boteze mâine, dacă voi ați găsit această pace cu Dumnezeu în sufletul vostru, ați primit răscumpărarea, mântuirea, ați trăit iertarea și împăcarea și L-ați primit personal pe Isus Hristos ca Răscumpărător, atunci decideți înaintea Feței lui Dumnezeu dacă veți avea parte de Cină; voi decideți.

Încă o dată subliniem spălarea picioarelor. Unul să-l privească pe celălalt mai mai presus de el însuși. Aici Domnul spune: „V-am dat o pildă: să vă spălați picioarele unii altora așa cum Eu v-am spălat picioarele voastre”. Fie ca întreaga Evanghelie să devină o putere divină pentru noi, fie ca să credem. Să unim credința cu ascultarea, să devenim un popor plăcut lui Dumnezeu, o gloată răscumpărată prin

Sânge, așa cum am citit din Geneza. La fel ca atunci, în acest timp ni s-a arătat stâlpul de nor și de foc ca să ne lumineze calea. Îi mulțumim Domnului Dumnezeu nostru din inimă pentru aceasta. Lui Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor. Amin.

Suntem foarte mulțumitori pentru această zi, pentru această seară. Permiteți-mi să mai amintesc un Cuvânt privitor la slujba lui Ioan Botezătorul, Lc. 1:16-17: „...ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”. Înaintea Feței lui Dumnezeu eu cred că toți care iau în serios ultimul mesaj și știu că mesajul a fost adus din însărcinarea lui Dumnezeu acum, înaintea revenirii Domnului, și că prin credință noi l-am acceptat și l-am primit, eu cred că ei vor avea parte de răpire atunci când Domnul îi va chema pe ai Săi.

În legătură cu ziua de mâine. Dacă mai avem în mijlocul nostru frați și surori care încă nu sunt botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos, vă rog frumos să nu lăsați ca ziua de mâine să treacă pe lângă voi, ci folosiți această șansă și lăsați-vă botezați biblic. Amin.